

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—2 (se Tillæg A. Sp. 5209) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Æneste Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Fremleje af Beboelseslejligheder m. v.

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget findes i Tillæg C. Sp. 951).

Sagen sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Rode): Da der under Behandlingen af dette Lovforslag her i Tinget ikke blev nedsat Udvalg, og da Sagen derefter under Behandlingen i Landstinget har været i Udvalg, hvorefter der er foretaget nogle Ændringer i Lovforslaget, som jeg har tiltraadt, har jeg ment at burde gøre Rede for disse Ændringer. De er alle af formel Natur, tydeliggørende Lovforslagets Hensigt. I første Paragraf er der saaledes indsat en Bemærkning om, at Fremleje ogsaa kan gælde Dele af Beboelseslejligheder. I anden Paragraf er der indsat, at naar Tilladelsen af Huslejenævnet meddeles ikke i et Møde, men ved Sagens Cirkulation, skal samme Regel gælde ved Cirkulationen som ved Møde, nemlig at alle i Afstemningen deltagende stemmer for Sagen, for at Samtykke skal kunne gives. Endvidere er der i § 3 præciseret, at Tilladelsen til Fremleje gælder hvert enkelt Fremlejemaal, og endelig er i Slutningen af Paragraffen Ordet „Erstatningen“ ombyttet med Ordet „Vederlaget“. Hensigten er at tydeliggøre Ønsket om, at saafremt Lejeren ved sin Fremleje opnaar en Indtægt udover det naturlige Vederlag for, hvad

han afstaar, og denne Indtægt er af saadan Art, at der er Rimelighed for, at Ejeren faar Andel deri, at dette da finder Sted. Det er derfor, man har ombyttet Ordet „Erstatningen“ med „Vederlaget“.

Medens alle disse Ændringer altsaa er tydeliggørende og helt i Overensstemmelse med Lovforslagets Princip, gaar den sidste Ændring til § 4 ud paa at ændre Lovens Gyldighedsfrist. Denne var i Lovforslaget sat til den samme som for Loven af 23. Februar 1917, men man har i Landstinget ment, at Lovens Gyldighed bør ophøre 30. Juni 1917. Det er en meget kort Gyldighedsfrist, der her gives, og jeg har anmodet det høje Landsting om at spare Rigsdagen og Ministeriet for saa snart at skulle vende tilbage til denne Sag, idet jeg har anset det for givet, at man ikke efter 2 Maaneders Forløb vil kunne lade denne Lov bortfalde. Landstinget har imidlertid ment, at Rigsdagen burde vende tilbage til Sagen efter saa kort Tids Forløb, og da dette kun er et Spørgsmaal om mere eller mindre Ulejlighed, har jeg ikke villet modsætte mig dette. I Henhold til de her fremsatte Udtalelser skal jeg derfor anbefale det høje Ting at antage Lovforslaget i den her foreliggende Skikkelse, som altsaa i ingen Henseende har forandret Lovforslagets Karakter.

Niels Petersen: Jeg kan i Overensstemmelse med den højtærede Indenrigsministers Udtalelser paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse i den Skikkelse, det har faaet i det andet høje Ting. Men jeg vil benytte Lejligheden til at udtale min Tilfredshed med, at der nu er blevet Enighed mellem alle Partier om denne Sag. Det har der som bekendt ikke været fra første Færd, og for det konservative Folkepartis Vedkommende har den nu heldigt opnaaede Enighed faaet et iøjnefaldende Udtryk, idet en af det konservative Folkepartis Repræsentanter i det andet høje Ting i Aftes i et Møde i Københavns Borgerrepræsentation anbefalede et Forslag, der bygger paa det her foreliggende Lovforslag, altsaa i Virkeligheden anbefalede at gøre Brug af Lovforslaget, inden det endnu er blevet til Lov. Det kunde han gøre med fuldkommen Sikkerhed, idet der